

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

The Wise Woman of T'ko'a

1. שמ"ב פרקים יג-יד

לד ויברח, אבשלום; וישא הנער הצפה, את-עיניו, וירא והנה עם-רב הלכים מדרך אחריו, מצד החר. לה ויאמר יונדב אל-המלך, הנה בני-המלך באו: כדבר עבדך, כן הנה. לו ויהי ככלתו לדבר, והנה בני-המלך באו, וישאו קולם, ויבכו; וגם-המלך, וכל-עבדיו, בכו, בכי גדול מאד. **לז ואבשלום ברח,** וילך אל-תלמי בן-עמיחור (עמיחור) מלך גשור; ויתאבל על-בנו, כל-הימים. **לח ואבשלום ברח,** וילך גשור; ויהי-שם, שלש שנים. **לט** ותכל דוד המלך, לצאת אל-אבשלום: כי-נחם על-אמנון, כי-מת א ידע, יואב בן-צרויה: כי-לב המלך, על-אבשלום. **ב** וישלח יואב תקועה, ויקח משם אשה חכמה; ויאמר אליה התאבלי-נא ולבשי-נא בגדי-אבל, ואל-תסוכי שמן, והיית, כאשה זה ימים רבים מתאבלת על-מת. **ג** ובאת, אל-המלך, ודברת אליו, כדבר הזה; וישם יואב את-הדברים, בפיה. **ד** ותאמר האשה התקועית, אל-המלך, ותפל על-אפיה ארצה, ותשתחו; ותאמר, הושעה המלך. **ס** {ה ויאמר-לה המלך, מה-לך; ותאמר, אבל אשה-אלמנה אני--וימת אישי. **ו** ולשפחתך, שני בנים, וינצו שניהם בשדה, ואין מציל ביניהם; ויכו האחד את-האחד, וימת אותו. **ז** והנה קמה כל-המשפחה על-שפחתך, ויאמרו תני את-מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו אשר הרג, ונשמידה, גם את-היורש; וכבו, את-גחלתו אשר נשארה, לבלתי שום- (שים-) לאישי שם ושארית, על-פני האדמה. **ח** ויאמר המלך אל-האשה, לכי לביתך; ואני אצוה עליך. **ט** ותאמר האשה התקועית, אל-המלך, עלי אדני המלך העון, ועל-בית אבי; והמלך ויכסאו, נקי. **י** ויאמר, המלך: המדבר אליך והבאתו אלי, ולא-יסיף עוד לגעת בך. **יא** ותאמר יזכר-נא המלך את-יהוה אלהיך, מהרבות (מהרבת) גאל הדם לשחת, ולא ישמידו, את-בני; ויאמר, חיי-יהוה, אם-יפל משערת בנך, ארצה. **יב** ותאמר, האשה, תדבר-נא שפחתך אל-אדני המלך, דבר; ויאמר, דברי. **יג** ותאמר, האשה, ולמה חשבתה כזאת, על-עם אלהים; ומדבר המלך הדבר הזה, כאשם, לבלתי השיב המלך, את-נדחו. **יד** כי-מות נמות--ונכמים הנגרים ארצה, אשר לא יאספו; ולא-ישא אלהים, נפש, וחשב מחשבות, לבלתי ידח ממנו נדח. **טו** ועתה אשר-באתי לדבר אל-המלך אדני, את-הדבר הזה--כי יראני, העם; ותאמר שפחתך אדברה-נא אל-המלך, אולי יעשה המלך את-דבר אמתו. **טז** כי ישמע המלך, להציל את-אמתו מכף האישי, להשמיד אתי ואת-בני יחד, מנחלת אלהים. **יז** ותאמר, שפחתך, יהיה-נא דבר-אדני המלך, למנחה: כי כמלאך האלהים, כן אדני המלך לשמע הטוב והרע, ויהוה אלהיך, יהי עמך. **יח** ויען המלך, ויאמר אל-האשה, אל-נא תכחדי ממני דבר, אשר אנכי שאל אתך; ותאמר, האשה, ידבר-נא, אדני המלך. **יט** ויאמר המלך, היד יואב אתך בכל-זאת; ותען האשה ותאמר חיי-נפשיך אדני המלך אם-אש להמין ולהשמיל, מכל אשר-דבר אדני המלך--כי-עבדך יואב הוא צוני, והוא שם בפי שפחתך את כל-הדברים האלה. **כ** לבעבור סבב את-פני הדבר, עשה עבדך יואב את-הדבר הזה; ואדני חכם, כחכמת מלאך האלהים, לדעת, את-כל-אשר בארץ. **כא** ויאמר המלך אל-יואב, הנה-נא עשיתי את-הדבר הזה; ולך השב את-הנער, את-אבשלום. **כב** ויפל יואב אל-פניו ארצה וישתחו, ויברך את-המלך; ויאמר יואב היום ידע עבדך כי-מצאתי חן בעיניך, אדני המלך, אשר-עשה המלך, את-דבר עבדו (עבדך). **כג** ויקם יואב, וילך גשור; ויבא את-אבשלום, וירושלם. **ס** {כד ויאמר המלך יסב אל-ביתו, ופני לא יראה; ויסב אבשלום אל-ביתו, ופני המלך לא ראה. **כה** וכאבשלום, לא-היה איש-יפה בכל-ישראל--להלל מאד: מכף רגלו ועד קדקדו, לא-היה בו מום. **כו** ובגלחו, את-ראשו, והיה מקץ ימים לימים אשר יגלח, כי-כבד עליו וגלחו; ושקל את-שער ראשו, מאתים שקלים באבן המלך. **כז** ויגלדו לאבשלום שלושה בנים, ובת אחת ושמה תמר; היא היתה, אשה יפת מראה. **כח** וישב אבשלום בירושלם, שנתים ימים; ופני המלך, לא ראה. **כט** וישלח אבשלום אל-יואב, לשלח אתו אל-המלך, ולא אבה, לבוא אליו; וישלח עוד שנית, ולא אבה לבוא. **ל** ויאמר אל-עבדיו ראו חלקת יואב אל-ידי, ולו-שם שערים--לכו, והוצתיה (והציתוה) באש; ויצתו עבדי אבשלום, את-החלקה--באש. **לא** ויקם יואב, ויבא אל-אבשלום הביתה; ויאמר אליו, למה הציתו עבדיך את-החלקה אשר-לי באש. **לב** ויאמר אבשלום אל-יואב הנה שלחתי אליך לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל-המלך לאמר, למה באתי מגשור--טוב לי, עד אני-שם; ועתה, ארצה פני המלך, ואם-יש-בי עון, והמתני. **לג** ויבא יואב אל-המלך, ויגד-לו, ויקרא אל-אבשלום ויבא אל-המלך, וישתחו לו על-אפיו ארצה לפני המלך; וישק המלך, לאבשלום.

34 Meanwhile **Absalom had fled**. The watchman on duty looked up and saw a large crowd coming from the road to his rear, from the side of the hill. 35 Jonadab said to the king, "See, the princes have come! It is just as your servant said."

36 As he finished speaking, the princes came in and broke into weeping; and David and all his courtiers wept bitterly,

too. 37 **Absalom had fled**, and he came to Talmai son of Ammihud, king of Geshur. And [King David] mourned over his son a long time. 38 **Absalom, who had fled** to Geshur, remained there three years. 39 And King David was pining away for Absalom, for [the king] had gotten over Amnon's death. 1 Joab son of Zeruiah could see that the king's mind was on

Absalom; 2 so Joab sent to Tekoa and brought a clever woman from there. He said to her, "Pretend you are in mourning;

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

put on mourning clothes and don't anoint yourself with oil; and act like a woman who has grieved a long time over a departed one. 3 Go to the king and say to him thus and thus." And Joab told her what to say. 4 The woman of Tekoa came to the king, flung herself face down to the ground, and prostrated herself. She cried out, "Help, O king!" 5 The king asked her, "What troubles you?" And she answered, "Alas, I am a widow, my husband is dead. 6 Your maidservant had two sons. The two of them came to blows out in the fields where there was no one to stop them, and one of them struck the other and killed him. 7 Then the whole clan confronted your maidservant and said, 'Hand over the one who killed his brother, that we may put him to death for the slaying of his brother, even though we wipe out the heir.' Thus they would quench the last ember remaining to me, and leave my husband without name or remnant upon the earth." 8 The king said to the woman, "Go home. I will issue an order in your behalf." 9 And the woman of Tekoa said to the king, "My lord king, may the guilt be on me and on my ancestral house; Your Majesty and his throne are guiltless." 10 The king said, "If anyone says anything more to you, have him brought to me, and he will never trouble you again." 11 She replied, "Let Your Majesty be mindful of the LORD your God and restrain the blood avenger bent on destruction, so that my son may not be killed." And he said, "As the LORD lives, not a hair of your son shall fall to the ground." 12 Then the woman said, "Please let your maidservant say another word to my lord the king." "Speak on," said the king. 13 And the woman said, "Why then have you planned the like against God's people? In making this pronouncement, Your Majesty condemns himself in that Your Majesty does not bring back his own banished one. 14 We must all die; we are like water that is poured out on the ground and cannot be gathered up. God will not take away the life of one who makes plans so that no one may be kept banished. 15 And the reason I have come to say these things to the king, my lord, is that the people have frightened me. Your maidservant thought I would speak to Your Majesty; perhaps Your Majesty would act on his handmaid's plea. 16 For Your Majesty would surely agree to deliver his handmaid from the hands of anyone [who would seek to] cut off both me and my son from the heritage of God. 17 Your maidservant thought, 'Let the word of my lord the king provide comfort; for my lord the king is like an angel of God, understanding everything, good and bad.' May the LORD your God be with you." 18 In reply, the king said to the woman, "Do not withhold from me anything I ask you!" The woman answered, "Let my lord the king speak." 19 The king asked, "Is Joab in league with you in all this?" The woman replied, "As you live, my lord the king, it is just as my lord the king says. Yes, your servant Joab was the one who instructed me, and it was he who told your maidservant everything she was to say. 20 It was to conceal the real purpose of the matter that your servant Joab did this thing. My lord is as wise as an angel of God, and he knows all that goes on in the land." 21 Then the king said to Joab, "I will do this thing. Go and bring back my boy Absalom." 22 Joab flung himself face down on the ground and prostrated himself. Joab blessed the king and said, "Today your servant knows that he has found favor with you, my lord king, for Your Majesty has granted his servant's request." 23 And Joab went at once to Geshur and brought Absalom to Jerusalem. 24 But the king said, "Let him go directly to his house and not present himself to me." So Absalom went directly to his house and did not present himself to the king. 25 No one in all Israel was so admired for his beauty as Absalom; from the sole of his foot to the crown of his head he was without blemish. 26 When he cut his hair—he had to have it cut every year, for it grew too heavy for him—the hair of his head weighed two hundred shekels by the royal weight. 27 Absalom had three sons and a daughter whose name was Tamar; she was a beautiful woman. 28 Absalom lived in Jerusalem two years without appearing before the king. 29 Then Absalom sent for Joab, in order to send him to the king; but Joab would not come to him. He sent for him a second time, but he would not come. 30 So [Absalom] said to his servants, "Look, Joab's field is next to mine, and he has barley there. Go and set it on fire." And Absalom's servants set the field on fire. 31 Joab came at once to Absalom's house and said to him, "Why did your servants set fire to my field?" 32 Absalom replied to Joab, "I sent for you to come here; I wanted to send you to the king to say [on my behalf]: 'Why did I leave Geshur? I would be better off if I were still there. Now let me appear before the king; and if I am guilty of anything, let him put me to death!'" 33 Joab went to the king and reported

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

to him; whereupon he summoned Absalom. He came to the king and flung himself face down to the ground before the king. And the king kissed Absalom.

2. מסכת פסחים דף נד ע"ב
" ועל המת שישתכח מן הלב..."

3. בראשית לז, לה
" ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבלי שאלה ויבך אתו אביו"
All his sons and daughters sought to comfort him; but he refused to be comforted, saying, "No, I will go down mourning to my son in Sheol." Thus his father bewailed him.

4. רש"י בראשית לז, לה
" וימאן להתנחם אין אדם מקבל תנחומין על החי וסבור ששמת שעל המת נגזרה גזרה שישתכח מן הלב, ולא על החי"
BUT HE REFUSED TO COMFORT HIMSELF — A person does not accept consolation for one living whom he believes to be dead, for with regard to the dead it is decreed that he be forgotten from the heart, but it is not so decreed with regard to the living.

5. במדבר לה
" ט וידבר יהוה, אל-משה לאמר .י דבר אל-בני ישראל, ואמרת אליהם: כי אתם עברים את-הירדן, ארצה כנען .יא והקרייתם לכם ערים, ערי מקלט תהיינה לכם; ונס שמה רצח, מכה-נפש בשגגה .יב והיו לכם הערים למקלט, מגאל; ולא ימות הרצח, עד-עמדו לפני העדה למשפט .יג והערים, אשר תתנו--שש-ערי מקלט, תהיינה לכם .יד את שלש הערים, תתנו מעבר לירדן, ואת שלש הערים, תתנו בארץ כנען: ערי מקלט, תהיינה .טו לבני ישראל, ולגר ולתושב בתוכם, תהיינה שש-הערים האלה, למקלט--לנוס שמה, כל-מכה-נפש בשגגה .טז ואם-בכלי ברזל הכהו וימת, רצח הוא: מות יומת, הרצח .יז ואם באבן יד אשר-ימות בה הכהו, וימת--רצח הוא: מות יומת, הרצח .יח או בכלי עץ-יד אשר-ימות בו הכהו, וימת--רצח הוא: מות יומת, הרצח .יט גאל הדם, הוא ימית את-הרצח: בפגעו-בו, הוא ימתנו .כ ואם-בשנאה, יהדפנו, או-השליך עליו בצדיה, וימת .כא או באיבה הכהו בידו, וימת--מות-יומת המכה, רצח הוא: גאל הדם, ימית את-הרצח--בפגעו-בו .כב ואם-בפתע בלא-איבה, הדפו, או-השליך עליו כל-כלי, בלא צדיה .כג או בכל-אבן אשר-ימות בה, בלא ראות, ויפל עליו, וימת--והוא לא-אויב לו, ולא מבקש רעתו .כד וישפטו, העדה, בין המכה ובין גאל הדם--על המשפטים, האלה .כה והצילו העדה את-הרצח, מיד גאל הדם, והשיבו אותו העדה, אל-עיר מקלטו אשר-נס שמה; וישב בה, עד-מות הכהן הגדל, אשר-משח אותו, בשמן הקדש .כו ואם-יצא יצא, הרצח, את-גבול עיר מקלטו, אשר ינוס שמה .כז ומצא אותו, גאל הדם, מחוץ, לגבול עיר מקלטו: ורצח גאל הדם, את-הרצח--אין לו, דם .כח כי בעיר מקלטו ישב, עד-מות הכהן הגדל; ואחרי מות, הכהן הגדל--ישוב הרצח, אל-ארץ אחרת .כט והיו אלה לכם לחקת משפט, לדרתיקם, בכל, מושבתיכם."
9 The LORD spoke further to Moses: 10 Speak to the Israelite people and say to them: When you cross the Jordan into the land of Canaan, 11 you shall provide yourselves with places to serve you as cities of refuge to which a manslayer who has killed a person unintentionally may flee. 12 The cities shall serve you as a refuge from the avenger, so that the manslayer may not die unless he has stood trial before the assembly. 13 The towns that you thus assign shall be six cities of refuge in all. 14 Three cities shall be designated beyond the Jordan, and the other three shall be designated in the land of Canaan: they shall serve as cities of refuge. 15 These six cities shall serve the Israelites and the resident aliens among them for refuge, so that anyone who kills a person unintentionally may flee there. 16 Anyone, however, who strikes another with an iron object so that death results is a murderer; the murderer must be put to death. 17 If he struck him with a stone tool that could cause death, and death resulted, he is a murderer; the murderer must be put to death. 18 Similarly, if the object with which he struck him was a wooden tool that could cause death, and death resulted, he is a murderer; the murderer must be put to death.

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

19 The blood-avenger himself shall put the murderer to death; it is he who shall put him to death upon encounter. 20 So, too, if he pushed him in hate or hurled something at him on purpose and death resulted, 21 or if he struck him with his hand in enmity and death resulted, the assailant shall be put to death; he is a murderer. The blood-avenger shall put the murderer to death upon encounter. 22 But if he pushed him without malice aforethought or hurled any object at him unintentionally, 23 or inadvertently dropped upon him any deadly object of stone, and death resulted—though he was not an enemy of his and did not seek his harm— 24 in such cases the assembly shall decide between the slayer and the blood-avenger. 25 The assembly shall protect the manslayer from the blood-avenger, and the assembly shall restore him to the city of refuge to which he fled, and there he shall remain until the death of the high priest who was anointed with the sacred oil. 26 But if the manslayer ever goes outside the limits of the city of refuge to which he has fled, 27 and the blood-avenger comes upon him outside the limits of his city of refuge, and the blood-avenger kills the manslayer, there is no bloodguilt on his account. 28 For he must remain inside his city of refuge until the death of the high priest; after the death of the high priest, the manslayer may return to his land holding. 29 Such shall be your law of procedure throughout the ages in all your settlements.

Similarities to the story of Cain & Abel .6

Both stories tell of a brother killing his only brother •

Similar language •

וַיְהִי בַּהֵיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיִּקְּם קַיִן אֶל הָבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ VS וַיִּנְצוּ שְׁנֵיהֶם בַּשָּׂדֶה... וַיָּכּוּ הָאֶחָד אֶת הָאֶחָד וַיָּמָת אֹתוֹ

Expression to spare the killer's life •

וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל ה' גְּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשֹׂא. הֵן גֵּרֶשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה VS וַכְּבוֹ אֶת גְּחֹלְתִי אֲשֶׁר נִשְׂאָרָה לְבִלְתִּי שִׁים לְאִישִׁי שֵׁם

וַשְׂאֲרִית עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה

The killer's punishment is exile •

רש"י שמ"ב יד, ט .7

" כנוי הוא לכבודו, כלומר אתה מדחה אותי לאמר אני מצוה עליך ואני אלך לדרכי, ואתה לא תצוה עלי, ובני יהרג, על מי העון הזה:"

רלב"ג שמ"ב יד, ט .8

" ר"ל עון רציחת בנה אם ירצחוהו בני המשפחה והנה אמרה דרך מוסר להראות שהמלך אשר כזה לא יקח עצה שלא להצילו:"

במדבר לה .9

" לא ולא-תקחו כֶּפֶר לְנַפְשׁ רֹצֵחַ, אֲשֶׁר-הוּא רָשָׁע לְמוֹת: כִּי-מוֹת, יוֹמָת. לֵב וְלֹא-תִקְחוּ כֶּפֶר, לְנוֹס אֶל-עִיר מִקְלָטוֹ, לְשׁוּב לְשִׁבְתָּ בְּאֶרֶץ,

עַד-מוֹת הַכֹּהֵן. לֵג וְלֹא-תַחְנִיפוּ אֶת-הָאֶרֶץ, אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ, כִּי הַדָּם, הוּא יַחְנִיף אֶת-הָאֶרֶץ; וְלֹא-יָכַר, לְדָם אֲשֶׁר שִׁפַּךְ-בָּהּ, כִּי-

אִם, בְּדָם שִׁפְכוּ. לֵד וְלֹא תִטְמֵא אֶת-הָאֶרֶץ, אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ--אֲשֶׁר אָנִי, שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ: כִּי, אֲנִי יְהוָה--שֹׁכֵן, בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל."

31 You may not accept a ransom for the life of a murderer who is guilty of a capital crime; he must be put to death. 32

Nor may you accept ransom in lieu of flight to a city of refuge, enabling one to return to live on his land before the death

of the priest. 33 You shall not pollute the land in which you live; for blood pollutes the land, and the land can have no

expiation for blood that is shed on it, except by the blood of him who shed it. 34 You shall not defile the land in which

you live, in which I Myself abide, for I the LORD abide among the Israelite people.

שמ"ב ב-ג .10

" יט וַיִּרְדֹּף עֲשָׂהאֵל, אַחֲרֵי אַבְנֵר; וְלֹא-נָטָה לְלַקֵּת, עַל-הַיַּמִּין וְעַל-הַשְּׂמֹאל, מֵאַחֲרֵי, אַבְנֵר. כ וַיִּפֹּן אַבְנֵר, אַחֲרָיו, וַיֹּאמֶר, הֲאֵתָה זֶה

עֲשָׂהאֵל; וַיֹּאמֶר, אָנֹכִי. כֹּא וַיֹּאמֶר לוֹ אַבְנֵר, נָטָה לָךְ עַל-יְמִינְךָ אוֹ עַל-שְׂמֹאלְךָ, וְאַחַז לָךְ אֶחָד מֵהַנְּעָרִים, וְקַח-לָךְ אֶת-חִלְצָתוֹ; וְלֹא-אָבָה

עֲשָׂהאֵל, לְסוּר מֵאַחֲרָיו. כב וַיִּסָּף עוֹד אַבְנֵר, לְאֹמֶר אֶל-עֲשָׂהאֵל, סוּר לָךְ, מֵאַחֲרָי: לָמָּה אֲכַפֵּה, אֶרְצָה, וַאֲיִךְ אֲשָׂא פָנַי, אֶל-יֹאבֵב

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

אָחִיךָ כִּג וַיִּמְאֵן לָסוּר, וַיִּכְהוּ אַבְנֵר בְּאַחֲרֵי הַחֲנִית אֶל-הַחֲמֵשׁ וַתִּצֵּא הַחֲנִית מֵאַחֲרָיו, וַיִּפֹּל-שָׁם, וַיִּמָּת תַּחְתָּיו; ... כִּז וַיִּשָּׁב אַבְנֵר, חֲבֵרוֹן, וַיִּטְהוּ יוֹאָב אֶל-תּוֹךְ הַשָּׁעַר, לְדַבֵּר אֵתוֹ בְּשָׁלִי; וַיִּכְהוּ שָׁם, הַחֲמֵשׁ--וַיִּמָּת, בְּדָם עֲשָׂהָל אָחִיו. "

19 And Asahel ran after Abner, swerving neither right nor left in his pursuit of Abner.

20 Abner looked back and shouted, "Is that you, Asahel?" "Yes, it is," he called back.

21 Abner said to him, "Turn to the right or to the left, and seize one of our boys and strip off his tunic." But Asahel would not leave off. 22 Abner again begged Asahel, "Stop pursuing me, or I'll have to strike you down. How will I look your brother Joab in the face?" 23 When he refused to desist, Abner struck him in the belly with a backward thrust of his spear and the spear protruded from his back. He fell there and died on the spot.... When Abner returned to Hebron, Joab took him aside within the gate to talk to him privately; there he struck him in the belly. Thus [Abner] died for shedding the blood of Asahel, Joab's brother.

11. רש"י שמ"ב יד, טו

" הפחידוני מלבקש את אדוני על בנו, (כלומר אבשלום) פן יכעוס עלי "

12. רד"ק שמ"ב יח, יח

" ובדברי רבותינו ז"ל יש מי שאמר שהיה לו בן אלא שלא היה הגון למלכות "

13. מצ"ד שמ"ב יח, יח

" כי בניו הנזכרים למעלה כבר מתו: "

14. רד"ק שמ"ב יד, כה

" סמוך לסיפור המרד שמרד באביו ספר מה גרם לו זה, כי היה יפה ובכל ישראל לא היה כמוהו ונתגאה ביופיו ובשערו, וחשב כי אין ראוי למלוכה מבני דוד כמוהו ומרד "

15. שמ"א ט, ב

" וְלוֹ הָיָה בֶן וְשָׁמוֹ שְׂאוּל בְּחֹר וְטוֹב וְאִין אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל טוֹב מִמֶּנּוּ מִשְׁכֵּמוֹ וּמַעֲלָה גְבוּהַ מִכָּל הָעָם "

He had a son whose name was Saul, an excellent young man; no one among the Israelites was handsomer than he; he was a head taller than any of the people.

16. שמ"א טז

" וַיְהִי בְּבוֹאָם, וַיֵּרָא אֶת-אֱלִיאָב; וַיֹּאמֶר, אַךְ נִגְדַּד יְהוָה מְשִׁיחוֹ. ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל, אֶל-תַּבֵּט אֶל-מְרֹאֵהוּ וְאֶל-גְּבוּהַ קוֹמָתוֹ--כִּי מֵאַסְתִּיהוּ: כִּי לֹא, אֲנֹשֶׁר יֵרָאֶה הָאָדָם--כִּי הָאָדָם יֵרָאֶה לְעֵינַיִם, וַיְהוָה יֵרָאֶה לְלִבָּב. "

When they arrived and he saw Eliab, he thought: "Surely the LORD's anointed stands before Him." 7 But the LORD said to Samuel, "Pay no attention to his appearance or his stature, for I have rejected him. For not as man sees [does the LORD see]; man sees only what is visible, but the LORD sees into the heart."

17. משנה אבות פ"ד מכ"א

" רַבִּי אֱלֶעָזָר הַקַּפָּר אָמַר, הַקְנָאָה וְהַתְאָוָה וְהַכְּבוֹד, מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם: "

Rabbi Elazar HaKapor says: Envy, lust and honor drive a man from the world.

Sylvia & David Kellerman Beit Medrash Program

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE
with Chazan Arik Wollheim